

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOHANNES ERNESTUS
SCHAPERUS,
MEDICINÆ DOCTOR EJUSDEMq; PROF. ORD. FCTIS
SUÆ SENIOR AC DECANUS ET SERENISSIMI ATq;
POTENTISSIMI DUCIS MECKLENBURGICI
REGENTIS ARCHIATER
IN
SOLEMNI FESTO
MICHAELI
ARCHANGELO
DICATO,

AD
ATISSIMAM DOMINI PER ARCHANGELUM ET SANCTOS
ANGELOS IN ECCLESIA & ACADEMIA CONSTITUTAM TRAN-
QUILLATIONEM, DEBITA CUM DEVOTIONE RECOLENDAM,
Omnes & singulos Reipublicæ hujus literariæ Cives amicè invitat:
Simulqve

AD
*permittendam: planè infelicissimam illam in Civitate & Academia
Bombardarum explosionibus excitatam perturbationem
Nobilissimos Dominos Studiosos*

SUO ET ACADEMICI CONCILII NOMINE
Serio hortatur.

ROSTOCHI, Typis JOH. WEPPLINGI, SER. PRINC. & ACAD. Typogr.

Vod solemnia inter Christianorum festa recurrit hodiè Festum Divi MICHAELIS Archangeli, non concionibus modo in Ecclesiâ & ritibus Ecclesiasticis peragimus, sed etiam publicis, uti vocant, intimationibus, ad Collegiorum tabulam affixis, in Academiâ percelebramus, nullum alium in finem, quàm ut inæstimabilia DEI beneficia, quæ per Angelos suos in nos confert, ceu sublimi loco posita, liquidius innotescant & illorum pia recordatio mentibus non planè stupidis aut profanis altius infixæ, justos ad pietatem stimulos post se relinquat. Eminent inter illa & summam reliquorum continet, officium illud præstantissimum S. Michaelis Archangeli & beatorum Angelorum, quò jussu Supremi Domini ejusque ductu Clementissimo, Ecclesias Christianorum & Academias perambulantes, omnia quæ turbidam in iis obtinent faciem, suavissimâ quadam ratione tranqvillant; id quod emphaticis descriptum verbis variisque doctrinis ac solatiis instructum reliquit nobis memor Domini nomine & omine Propheta ZACHARIAS Cap. I. 8. 9. 10. 11. *Vidi (inquit) per noctem & Ecce Vir equitans super equum rufum & ipse stans inter Myrteta quæ erant in profundo & post eum equi rufi, fulvi (resplendentes, orientis Solis colorem imitantes) & albi. Et dixi: (intellecturus Mysterium & quærens) Qui sunt illi Domine mi? Et dixit ad me Angelus loquens in me (Collocutor meus & Orator præsens ac futurus) Ego ostendam Tibi quinam illi ipsi. Et respondit (ex promisso dato) ille ipse Vir stans inter Myrteta (eqvo ruto insidens eoque loco manens) & dixit: Illi sunt quos misit Dominus ad ambulandum in terrâ. Et responderunt (Cœlestes illi Eqvites in rufis fulvis albis eqvis figurati, antecessori Eqviti) Angelo Domini stanti inter Myrteta & dixerunt: (Imò nos) perambulavimus terram & ecce tota terra est sedata ac quieta (i.e. quietissima). Vir ille insidens eqvo ruto idemque opitulator stans inter Myrtos in voragine, seu Judæos in Babylone, CHRISTUS est, Vindex Sionis captivæ cruentus, excandescens in hostes Sionis & horum debellator, apparens in formâ Viri, agentis Ducem inter Archangelos atq; Angelos Supremum, in præludium certissimum naturæ humanæ in plenitudine temporis assumendæ, & in manifestissimum documentum subjectorum ipsi etiam secundum humanam naturam tam Archan-*

58700(52)

changelorum quàm Angelorum & Angelicorum exercituum (Ephes. I. 20. 1 Petr. III. 22.). Apparuit autem *insidens egro rufo*, tanquam Vir belli (Exod. XV. 3.) sive Bellator omnium potentissimus & paratissimus ad ineundam cum Satanâ pugnam & omnibus illius phalangibus atque infidelium Sociis longè difficillimam & ad obsignandam in fidelibus victoriam hostium illorum infensissimorum gloriosissimam (Esai LXIII. 1. sq. Apocal. XIX. 11. sq.) Apparuit *stans inter Myrteta quæ erant in profundo*, ad insinuandum Ecclesiæ, quæ & odoris suavitate & fructuum utilitate & umbræ commoditate, Myrteto similis est, in profunditate cuiuscunque miseriæ præsentissimum auxilium & in profunditate hostilis invasionis præsidium præsidiorum omnium firmissimum. Apparuit denique in Comitatu *Equitum*, partim *ruforum*, partim *fulvorum*, partim *alborum*, ad designandos Archangelos, Angelos & Angelorum exercitus, qui parati sunt tum ad exercendam in Myrteto Ecclesiæ adversus hostes Ecclesiæ vindictam, rubeo & splendido colore repræsentatam, tum ad inferendam Ecclesiæ ab hostibus pressæ & ferè oppressæ pacem exceptatissimam & candidissimam lætitiâ, albido illo colore delineatam: Exercitus item illos, ordine, robore, pugna & celeritate præpotentes, quos *emissit Dominus, ut perambulent terram omniaque in eadem in omnibus statibus, repressis Satanæ molitionibus ac turbis, pacata reddant & tranquilla.* Quemadmodum enim Reges & Principes hinc inde dispositis equis Cursores suos emittunt, qui in res & statum subditorum aut vicinorum inquirunt & de iisdem referunt, ut sic consilia rectius disponere sibi & subditis consulere possint, turmas item Equitum bellicorum robustissimas, quæ per totum proficiscuntur Regnum per totum Ducatum & per omnes eorum provincias, ut latrocinia prohibeant tristissima & lætissima in subditis præstent incolumitatem; ita DEUS quoque, licet omnia ei sint præsentia, Angelorum ministerio utitur, eosque ceu Ministros providentiæ suæ & tutelæ adhibet, ut maiestatem suam & gloriam non magis homines doceat, imbecillitati ac diffidentiae eorum per infinitas Angelorum Custodum Myriades succurrat, Ecclesiam suam & quæ in innexa, Academiam à calamitosissimis infernalis exercitus latrocinii invictum in modum tueatur ac defendat, utramque verò ab omni periculis liberam & incolumitate omnigenâ felicem conservet.

Non licet in præfenti exquisitis illud ipsum comprobare documentis & in numerum redigere selectum ea, quæ sunt innumerabilia exempla eorum, qui Angelorum perambulantium & tranquillantium ministerio, tranquillitate cœlesti locupletati sunt vel eidem restituti; neque ad exemplum descendere Populi Israelitici, cuius à jugo Babylonico felicissimam liberationem & Hierosolymitanæ reedificationis tranquillitatem locus noster Zacharianus in literâ promittit. Certè, qui diligentius scrutantur exactæ vitæ suæ cursum & attendunt, quomodo nonnunquam ex intricatissimis periculis eluctati sint, quomodo præter opinionem evitârint Diabolorum laqueos & insidias, quomodo casus adversos atque subitos, qui certissimum vitæ exitium secum tracturi videbantur, insperatò ac præter omnem expectationem evaserint; dubium non est, quin unusquisque eorum doctrinæ Zacharianæ veritatem propriâ experientiâ comprobata manu quasi apprehendat. Sed hoc quicquid est perambulationis & tranquillationis Angelicæ, non tribuamus nostræ dignitati, non ulli humano merito, sed inenarrabili illi Mysterio Mysteriorum & Miraculo Miraculorum omnium, incarnationi Filii Dei, Viri illius Myrtacei, ceu fructum lætissimum feramus acceptum, qui in terrâ quidem olim rufo infedit eqvo, justum prælium cum Diabolo omnibusque ejus Angelis & Sociis decertaturus, sed albo in cœlis insidet eqvo, infinitâ cum gloriâ atque potentiâ in dexterâ DEI regnans & in æternum regnaturus: ejus ex mandato Archangeli æque ac Angeli boni ardentissimo desiderio flagrant ac gestiunt, & Ecclesiæ Academiæque Domini publicam, & singulorum fidelium, docentium atque discipulorum privatam tranquillitatem commodum & salutem procurare. Id quod elegantissimis hisce deprædicavit olim verbis, Augustum illud Patrum fulcrum, AUGUSTINUS Lib. Soliloqu. c. XXVII. *Diligunt nos sanctissimi illi Spiritus concives suos, per quos ruina suæ scissuras instaurari expectant: magnâ curâ & vigilantî studio adsunt nobis omnibus horis & locis succurrentes & providentes necessitatibus nostris & solliciti discurrentes inter nos & Dominum nostrum: adsunt nobis vigilantibus & ambulantibus, Comites: laborantibus, Adjuvantes: dormientibus, Custodes: orantibus, Referentes: pœnitentibus Tripudiantes: gaudentibus, Congaudentes: patientibus, Compatientes: pugnantibus Erigentes: & vincen-*
tibus,

Agnoscamus igitur CIVES *Omnium*
Ordinum HONORATISSIMI, devotissimâ cum humilitate, humilli-
nâq; cum devotione, Beneficium illud tranqvillationis Angelicæ longè
saluberrimum, & Domino Dominantium potestatum Clementissimo
& tranqvillantis Angelorum Exercitus Regi Supremo, gratias, quas
mortales possumus, agamus maximas, pro ministerio Angelorum in
promovendâ tam Ecclesiæ quàm Academiæ tranqvillitate multò præ-
stantissimo. Confugiamus ad Benignissimum pacis Ecclesiasticæ &
Academicæ Datorem, Statorem ac Vindicem, qui mortalibus nobis, An-
gelos immortales, nobis peccatoribus, sanctos vigiles, & terrenis no-
bis, cœlestes addere voluit Custodes, & si quæ vel in Ecclesiâ vel in
Academiâ conclamatissimis his temporibus exoriantur turbæ in do-
ctrinâ Evangelicâ periculossimæ, quietisfluum eidem Ecclesiæ & Aca-
demiæ præsidium, Ducis Michaelis & reliquorum Angelorum Bono-
rum subsidio circumvallatum, religiosissimis commendemus precibus.
Probemus nos ita Angelorum Domino, probemus Angelis ipsis, ut
si quæ in Vita turbæ obveniant molestissimæ, ministerio fruamur præ-
sentissimo tranqvillantium vitæ custodum, qui turbulenta discuti-
ant molestias, vitam reddant undiquaque tranqvillam & vitæ officium
omnibus ex partibus tutum conservent. Addicamus consilia nostra
& opera, Auctori quietis nostræ Gloriosissimo & Ductori Sapienis-
simo, ut si quæ in fortunâ objiciantur nobis impetus adversæ fortunæ
impetuosissimi, promotores emittat quietis nostræ fortissimos, qui
felicissimè impetus illos disjiciant, omnes omninò fortunæ vices, si
non ad voluntatem, certè ad utilitatem & salutem nostram dirigant
Duce Ministro, Sancto Michaele, & Magistro, Salvatore Gratiofissimo,
finemque iis imponant exoptatâ tranqvillitate beatissimum. Gaudea-
mus summoperè de inexpugnabili illo Angelorum Pacis vincen-
tium propugnaculo, firmemus illud sincerâ pietate & indefinente ob-
firmemus oratione, ut in pugnâ cum validissimo Duce Angelorum
omnia in Ecclesiâ & Academiâ turbantium, ipsoque omnia turbante
Angelico Exercitu, prævaleamus sanguine Agni, verbo testimonii
& amore victoriæ Christi æternæ, cum Michaele, Archangelo,
Angelorum pro Ecclesiæ & Academiæ tranqvillitate militantium
Duce potentissimo, & Angelis ipsis pro eadem militantibus, Epini-

cium canamus dulcissimum Principi victoriæ nostræ & pacis Supremo, CHRISTO, Domino nostro Invictissimo, atque sic gaudium excitemus in cœlo gaudiorum omnium optimum & sine dubio maximum.

Jam ultima Programmatis hujus solemnis mea verba ad Vos *Viri juvenes florentissimi, desideratissimi*, dirigo, & ad id me movet mala hætenus bombardas intra civitatem explodendi servata consuetudo. Nostis, CIVES OPTIMI, quoties explosionibus bombardarum temerariis in Academiâ & Civitate quies turbata sit, cum autem utrique Magistratui hic incumbat, ut pro Civium suorum salute vigilet, meritò Ego meo & totius Senatus Academici nomine Vos hodiè compello. Considerate quæso, quàm manifestissimos incendiariâ bombardarum explosione excitetis tranquillitatis obices. Dispicite probè quibus exponatis periculis animas vestras tranquillo studiorum genio dicatas, quàm dubiam & ægrorum & meticulosorum reddatis salutem & quanta pericula Civitati huic optimæ, divino hucusque præsidio ab ulterioribus incendiis, explosionibus istiusmodi igneis facillimè excitandis, præservatæ, evenire queant, à quibus omnibus eò magis omnes sumus securi, quò attentior Magistratus deprehendit omnem ejus removendi occasionem. Hanc utut jam toties & ante annum modo, publicum per promulgatum inhibitoriale remove intenti fuerimus, contra illud tamen variæ inanes adduci hætenus

nus

nus voluerunt sub solemnitatis cujusdam titulo enatæ excusationes, quibus explodendi bombardas licentia singularis servari debuit, eam autem Rector & Concilium ulterius tolerare non valet, ne à Superiori ad reddendam de eâ rationem tandem citati, post inductum damnum difficilem eam vel nullam non sine conscientiae morfu habeamus. Hinc ea omni, quâ potest, solennitate, Vobis significo: Unanimi Rev. Concilii suffragio omnem bombardarum explosionem in Civitate & propè ab eâ simpliciter in omni qualicunque casu severissime esse interdictam, omnesque illos & singulos ex ordine vestro, qui in posterum Academiam & Civitatem periculosis illis bombardarum turbabunt explosionibus, sive solemnioris de aditu vel abitu Fautorum & Amicorum congratulationis ergò, sive recreationis laxioris gratiâ institutis, expectare debere pœnam relegationis publicæ paratissimam, ad quam duram ut ut inviti procedamus, tamen cogimur ob commissam aliarum pœnarum hætenus decretarum in hoc delicto negligentiam.

Adest nunc, CIVES HONORATISSIMI, adest inquam tempus exercendi tranquillitatem, ad quam vocati sumus, jucundissimam & salutiferam: adest tempus seminandi, in quo disseminandæ sunt pro viribus à DEO concessis Virtutes Angelorum quietissimorum ornatissimæ, pura in DEUM religio, integritas vitæ sancta, seria animi pœnitentia, laus DEI operosa & quæ sunt reliquæ DEO nos gratos reddentes, & Angelis similes. Aderit suo tempore

pore Messis desideratæ toties tranquillitatis sempiterna , quàm
Pater nobis Cœlestis præparavit , Filius , JESUS CHRI-
STUS , promeruit , Spiritus Sanctus signator obsignavit , per-
ficienda in extremo die ministerio Archangeli Michaelis & San-
ctorum Angelorum , in gloriam Nominis divini & Numinis
in beatitudine æternâ beatissimam & filiorum DEI liberta-
tem , turbis omnibus in omni æternitate absolutam. An-
geli enim Portatores boni , qui portarunt nos , veræ tran-
quillitatis studiosos , in hac vita in vias DEO gratissimas , por-
tabunt nos sub finem vitæ nostræ , & sub consummationem
Seculi colligent pios , in sinum Abrahæ placidissimum , quo
Angelis æquales , tranquillitatis omnigenæ inexhaustum fon-
tem , perfectâ intuebimur notitiâ , amore amabimus consum-
matissimo & Angelico intermixti exercitui Angelicis celebra-
bimus laudibus , habitantes in domiciliis pacis inturbatis , ha-
bitaculis maximè securis & tranquillitate corporis & ani-
mi , nullo unquam tempore , nullo impedi-
mento interrumpendâ.

P.P. sub Rectoratus Academici
Sigillo Die XXIX. Sept. An. Regnantis
super Angelos tranquillantes Christi M. DCCV.

